

Vonnisnummer/ Griffienummer / J953 / 2014
Repertoriumnummer/ Europees 2014/ J953
Datum van uitspraak 17 december 2014
Rolnummer niet in strafzaken
Notitienummer parket KO.66.L3.2692/11

Hypotheken

**Rechtbank van eerste aanleg
West-Vlaanderen, afdeling
Kortrijk, strafzaken**

Vonnis

Twaalfde kamer

Aangeboden op

TWAALFDE KAMER MET EEN RECHTER, RECHTSPREKENDE IN
CORRECTIONELE ZAKEN

Gezien de processtukken en namelijk de dagvaarding betekend bij
exploot van gerechtsdeurwaarder

- Hugo Vandebussche , met standplaats te Diksmuide, dd. 1
augustus 2013 ()
- Vertomme Wim, met standplaats te Brugge , dd. 22 juli 2013
()
- Xavier Foulon, plaatsvervanger van Filip Vandermarliere, met
standplaats te Roeselare dd. 26 juli 2013
()
- Michel Indekeu, met standplaats te Menen-Rekkem dd. 3 juli
2013 ()
- Ph. De Rynck , plaatsvervanger van Joseph Gryspeert met
standplaats te Izegem dd. 3 juli 2013
()

In de zaak van :

HET OPENBAAR MINISTERIE ,

aan wie zich voegde als burgerlijke partij :

4000 | , wonende te :

ter rechtszitting vertegenwoordigd door meester S. Vanneste,
advocaat te Ingelmunster

4001 | en 4002 | , beiden wonende te :

ter rechtszitting vertegenwoordigd door meester S. Vanneste,
advocaat te Ingelmunster

4003 | , wonende te

ter rechtszitting vertegenwoordigd door meester S. Vanneste,
advocaat te Ingelmunster

tegen :

✓ Nr 4004

, met maatschappelijke zetel te

Vertegenwoordigd door Meester V. Vereecke, advocaat te Torhout.

✓ Nr 4005

, geboren te , van |
nationaliteit, ; wonende te ;

Vertegenwoordigd door Meester V. Vereecke, advocaat te Torhout.

✓ Nr 4006

, geboren te , van | nationaliteit,
; wonende te

Vertegenwoordigd door Meester V. Vereecke, advocaat te Torhout.

✓ Nr 4007

, met maatschappelijke zetel te

Vertegenwoordigd door Meester B. Declerck, advocaat te Kortrijk.

✓ Nr 4008

, geboren te , van | nationaliteit,
wonende te ;

Vertegenwoordigd door Meester B. Declerck, advocaat te Kortrijk.

✓ Nr 4009

, met maatschappelijke zetel te :

, thans: |

, met maatschappelijke zetel te 8560 Wevelgem, Vanackerestraat 39, O.N.
898.416.374;"

Gedagvaard als :

met maatschappelijke zetel te

Vertegenwoordigd door Meester F. Decauwer loco Meester W. De Brabandere, advocaat te Gent.

✓ Nr 4020

, geboren te , van : nationaliteit,
architect, wonende te 8930 Mene, Wevelgemstraat 99;

Vertegenwoordigd door Meester Vanden Bulcke H. loco Meester K. Loontjes, advocaat te Kortrijk.

✓ Nr 4021

, met maatschappelijke zetel te

Vertegenwoordigd door Meester D. Tavernier, advocaat te Oostende.

✓ Nr 4022

, geboren te , van |
nationaliteit, ; wonende te ;

Vertegenwoordigd door Meester D. Tavernier, advocaat te Oostende.

✓ Nr 4023

, geboren te , van nationaliteit,
wonende te ;

Vertegenwoordigd door Meester L. Kennes, advocaat te Kortrijk.

✓ Nr 4024

, geboren te | op van |
nationaliteit, ; wonende te ;

Vertegenwoordigd door Meester L. Kennes, advocaat te Kortrijk.

✓ Nr 4025

, geboren te , van : nationaliteit,
wonende te

Vertegenwoordigd door Meester L. Kennes, advocaat te Kortrijk.

ten einde terecht te staan ter zake van :

Te

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden, door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, dit misdrijf rechtstreeks uitgelokt te hebben, om, hetzij door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken, hetzij door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of -zinnebeeld, aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld, het feit rechtstreeks uitgelokt te hebben.

Feiten vanaf 01.01.2009 bij inbreuk op artikel 99 § 1-4°, strafbaar gesteld door artikel 146 a. 1, 1° van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd,

Feiten vanaf 01.09.2009 bij inbreuk op artikel 4.2.1.4°, strafbaar gesteld door artikel 6.1.1.al. 1, 1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de bij artikelen 4.2.1. en 4.2.15 bepaalde handelingen, hetzij zonder voorafgaande vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, het verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd, hetzij door de bodem aangevuld, opgehoogd, uitgegraven of uitgediept te hebben waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt, namelijk:

1. De tiende

Op een niet nader te bepalen tijdstip in de periode van 01.01.2009 tot 31.12.2009

Een aanvulling van een buffergracht met aarde tot het niveau van het perceel te hebben uitgevoerd

Op het perceel aldaar gelegen gekadastraerd als met een oppervlakte van
3 are 74 ca, eigendom van en ingevolge akte van aankoop
verleden door notaris op 22.10.2008 en ingevolge akte van inbreng door
huwelijkscontract verleden door notaris op 04.10.2012.

2. De eerste, de derde, de zesde en de zevende

Op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01.03.2009 tot 24.09.2009

De ophoging van de bodem met aarde met een hoogte van 20 cm en een aanvulling van een
buffergracht met aarde tot het niveau van het opgehoogde perceel te hebben uitgevoerd.

Op het perceel aldaar gelegen gekadastraerd als sectie met een oppervlakte van
3 are 67 ca, eigendom van en ingevolge akte van aankoop
verleden door notaris op 05.07.2010.

3. De eerste, de tweede, de vierde, de vijfde, de achtste en de negende

Op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01.01.2009 tot 31.12.2009

De ophoging van de bodem met aarde met een hoogte van 50 cm en een aanvulling van een
buffergracht met aarde tot het niveau van het opgehoogde perceel te hebben uitgevoerd.

Op het perceel aldaar gelegen gekadastraerd als met een oppervlakte van
3 are 93 ca, eigendom van ingevolge akte van aankoop verleden door
notaris op 24.09.2010.

4. De eerste, de tweede, de vierde, de vijfde, de achtste en de negende

Op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01.01.2009 tot 31.12.2009

De ophoging van de bodem met aarde met een hoogte van 30 cm tot 50 cm en een
aanvulling van een buffergracht met aarde tot het niveau van het opgehoogde perceel te
hebben uitgevoerd.

Op het perceel aldaar gelegen gekadastraerd als met een oppervlakte van
2 are 78 ca, eigendom van en ingevolge akte van aankoop
verleden door notaris op 24.06.2009.

5. De eerste, de tweede, de vierde, de vijfde, de achtste, de negende, de elfde en de twaalfde

Op niet nader te bepalen tijdstippen in de periode van 01.01.2009 tot 31.12.2009

De ophoging van de bodem met aarde met een hoogte van 10 tot 45 cm en een aanvulling van een buffergracht met aarde tot het niveau van het opgehoogde perceel te hebben uitgevoerd.

Op het perceel aldaar gelegen gekadastraerd als met een oppervlakte van
3 are 12 ca, eigendom van en | ingevolge akte van aankoop
verleden door notaris op 08.01.2010

Met de omstandigheid voor de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende dat de supra omschreven tenlasteleggingen gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen, of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 al. 2 van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 01.01.2009 tot 01.09.2009)

Met de omstandigheid voor de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende dat de supra omschreven tenlasteleggingen gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen, of personen die bij die verrichtingen als tussenpersonen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 6.1.1.al. 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (feiten vanaf 01.09.2009).

Gehoord de uiteenzetting der zaak door P Geerkens substituut-procureur des Konings.

Gehoord de burgerlijke partijen bij monde van Meester Lefevere B. loco Meester S. Vanneste, advocaat te Ingelmunster.

Gehoord de middelen van verdediging voorgedragen door

- Meester V. Vereecke, advocaat te Torhout voor | en |
Hij verzoekt in hoofdde om de vrijspraak en subsidiair verzoekt hij om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor | en
- Meester B. Declerck, advocaat te Kortrijk, voor | en |
Hij verzoekt in hoofdde om de vrijspraak en subsidiair verzoekt hij om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor | en
- Meester F. De Cauwer loco Meester W. De Brabandere, advocaat te Gent voor
Hij verzoekt in hoofdde om de vrijspraak en subsidiair verzoekt hij om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.
- Meester Vanden Bulcke H. loco Meester K. Loontjes, advocaat te Kortrijk voor
Hij verzoekt in hoofdde om de vrijspraak en subsidiair verzoekt hij om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.
- Meester D. Tavernier, advocaat te Oostende voor |
en | Hij verzoekt in hoofdde om de vrijspraak en subsidiair verzoekt hij om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor | en
- Meester L. Kennes, advocaat te Kortrijk voor | en |
Hij verzoekt in hoofdde om de vrijspraak en subsidiair verzoekt hij om de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling voor | en

Gehoord het Openbaar Ministerie dat de zaak samenvat en conclusie neemt strekkende tot de veroordeling van de beklaagden bij toepassing van de strafwet en verleent voor alle 12 beklaagden een negatief advies omtrent het verzoekt tot het eventueel bekomen van de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling.

En na beraadslaagd te hebben,

DE RECHTBANK,

Gezien de artikelen:

Gezien de artikelen:

38, 40, 41 bis SWB

en verder zoals bij de tenlastelegging vermeld .

1, 3, 6 Wet 29.6.64 gewijzigd door art 3 wet 10.2.1994 KB 6.10.1994 en art. 6 Wet 22.03.1999

1,8§1 18 bis Wet 29.6.64 gewijzigd door art 4 wet 10.2.1994 art 16 KB 6.10.1994 en art 9 Wet 22.03.1999

1 Wet 5.3.1952 laatst gewijzigd door artikel 2 en 3 Wet houdende diverse bepalingen inzake justitie van 28 december 2011

29 Wet 01.08.1985 houdende fiscale en andere bepalingen laatst gewijzigd door artikel 2 en 3 Wet 28 december 2011

91 K.B. 28.12.1950 houdende algemeen Reglement op de gerechtskosten in strafzaken 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194 Wetboek van Strafvordering
2 en volgende Wet 15.06.1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

OP STRAFGEBIED

I. Verbetering van de dagvaarding

De rechtbank verbetert de dagvaarding, daar waar de naam van de zesde beklaagde dient te worden gelezen als volgt:

"6. met maatschappelijke zetel te
, O.N. thans:
, met maatschappelijke zetel te : , O.N.

Het betreft de verbetering van een louter materiële vergissing.

II. Beoordeling ten gronde:

1. Feiten - beoordeling

1.1. Huidig geschil heeft betrekking op een aantal percelen grond die allen gelegen zijn aan de : te . De burgerlijke partijen , de heer en mevrouw en wonen er respectievelijk in de woningen met huisnummers en . Hun percelen grensden vroeger langs de achter- en zijkant aan het perceel dat vroeger kadastraal gekend was als en waaromtrent op 30.11.2007 door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente aan de eerste beklaagde een verkavelingsvergunning werd verleend. In uitvoering van deze verkavelingsvergunning, werd dit perceel door de eerste beklaagde opgedeeld in acht percelen, waarop vervolgens acht woningen werden gebouwd door of in opdracht van de eerste beklaagde, dit nadat hiervoor stedenbouwkundige vergunningen werden verleend op 17.10.2008 en 07.11.2008. Deze woningen, die aan de voorzijde grenzen aan een nieuwe zijarm van de : die eveneens : heet (hierna " : " genoemd) en aan de

achterzijde grenzen aan de percelen van de burgerlijke partijen, kregen de huisnummers tot en met De tiende beklagde woont in de woning met huisnummer , de elfde en twaalfde beklagde en in de woning met huisnummer .

1.2. Op 09.05.2011 werd de milieuverantwoordelijke van de lokale politiezone door de stedenbouwkundige ambtenaar van de gemeente op de hoogte gebracht van het feit dat er een dispuut was gerezen tussen enerzijds de eerste beklagde en anderzijds de burgerlijke partijen. Dit omtrent het feit dat er tijdens het verkavelen percelen zouden zijn opgevoerd met aarde, waardoor de burgerlijke partijen thans wateroverlast op hun percelen zouden ondervinden.

1.3. Er volgde een zeer grondig opsporingsonderzoek, waarna het openbaar ministerie, naast de hogergenoemden eerste, tiende, elfde en twaalfde beklagde, eveneens
- de tweede beklagde en de derde beklagde (beiden werfleiders bij de eerste beklagde);
- de vierde beklagde , de vijfde beklagde , de zesde beklagde en de zevende beklagde (allen architecten die bij de oprichting van de woningen met huisnummers tot waren betrokken);
- en de achtste beklagde en haar zaakvoerder, de negende beklagde (als onderaannemers die bij de oprichting en ruwbouwwerken van de woningen met huisnummers betrokken waren)
allen vervolgde wegens het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem zonder in het bezit te zijn van een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

1.4. Krachtens hetgeen bepaald in artikel 99, §1, 4° van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals ten deze van toepassing, is vergunningsplichtig "*het reliëf van de bodem aanmerkelijk wijzigen*".
Krachtens artikel 99, §1, vijfde lid van ditzelfde Decreet, zoals ten deze van toepassing, wordt als aanmerkelijke reliëfwijziging zoals bedoeld in het eerste lid, 4°, onder meer beschouwd elke aanvulling, ophoging, uitgraving of uitdieping die de aard of functie van het terrein wijzigt.
Krachtens het artikel 4.2.1.4° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), van toepassing vanaf 01.09.2009, is vergunningsplichtig "*het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt*".

Zoals door de verdediging van de beklagden terecht wordt opgemerkt, is derhalve niet elke reliëfwijziging van de bodem stedenbouwkundig vergunningsplichtig. Deze dient "*aanmerkelijk*" te zijn. Uit de hoger geciteerde bepalingen blijkt dat de vraag of een reliëfwijziging aanmerkelijk is of niet, moet worden beoordeeld in het licht van de aard en functie van het terrein. Met aard en functie worden zowel de bestemming, het feitelijk

gebruik als het uitzicht van terrein bedoeld. Al naargelang de aard en functie wordt rekening gehouden met de hoogte, respectievelijk de diepte van de wijziging, het grondverzet, de oppervlakte of lengte van de wijziging. (lees en vergelijk: Cass., nr. P.11.0577.N, 10 januari 2012, T.M.R. 2012, 574)

1.5. Uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat het geheel van de percelen van de burgerlijke partijen en de percelen die thans deel uitmaken van de kwestieuze verkaveling vroeger een komvorm hadden. Ter zake kan worden verwezen naar de gedetailleerde en geloofwaardige verklaring van de vorige eigenaar van het verkavelde perceel, de heer [naam], waaruit blijkt dat het verkavelde perceel vroeger ter hoogte van de [naam] en de huidige "zijstraat" [naam] ongeveer op dezelfde hoogte lag als de [naam]. Het perceel liep echter schuin af naar beneden in de richting van de [naam] grensscheiding met de percelen van de burgerlijke partijen, alwaar zich een scheidingsgracht bevond. Ter hoogte van deze scheidingsgracht, kwam het thans verkavelde perceel ongeveer op hetzelfde niveau als de aangrenzende percelen van de burgerlijke partijen. Het laagste punt van deze kom bevond zich ongeveer in het midden van de kom, namelijk in deze scheidingsgracht ter hoogte van de achterkant van de percelen waar zich nu de tuinen van de huisnummers [naam] en [naam] bevinden. Deze scheidingsgracht was vroeger ongeveer één meter breed en werd steeds dieper in de richting van de [naam] (zie ter zake eveneens de verklaring van de tiende beklagde [naam] - stuk 78 strafdossier), alwaar deze vroeger in de riolering uitmondde. Op het minst diepe punt was deze gracht vroeger ongeveer 40 centimeter diep, doch hij werd later, maar voor de verkavelingswerken, nog door de burgerlijke partij [naam] verder uitgediept. De tiende beklagde [naam] spreekt in zijn verklaring van een diepte van ongeveer één meter (zie stuk 78 strafdossier). Alhoewel deze gracht ongeveer rond het jaar 1990 door [naam] voor een gedeelte werd gedicht en aldus losgekoppeld werd van de openbare riolering in de [naam], had deze voor de verkavelingswerken nog steeds een bufferfunctie en bleef het ingeval van regen het oppervlaktewater staan in deze gracht en in de weide van het thans verkavelde perceel. In elk geval waren de thans verkavelde weiden door deze komvorm vroeger steeds "*héél drassig*", net als het perceel van de burgerlijke partij [naam] trouwens. (zie ter zake stuk 166 strafdossier) Overigens wordt de uiteenzetting van de heer [naam] eveneens bevestigd in de verschillende verklaringen van de burgerlijke partijen (zie stukken 33-36 strafdossier).

Uit de gedetailleerde vaststellingen van inspecteur [naam] van de milieupolitie van de lokale politiezone [naam], blijkt dat op het ogenblik van de aanvankelijke vaststellingen op 20.05.2011 er ter plaatse geen enkele buffergracht meer zichtbaar was. Eveneens blijkt de bij het strafdossier gevoegde foto's overduidelijk dat de verkavelde percelen met aarde werden opgevoerd zodat deze thans niet meer aflopen in de richting van de grensscheiding en nagenoeg volledig vlak zijn. Eveneens blijkt hieruit dat er ter hoogte van de grensscheiding, alwaar er vroeger een buffergracht was, op heden een duidelijk niveauverschil is met de percelen van de burgerlijke partijen, die thans beduidend lager liggen. Dit niveauverschil varieert van perceel tot perceel en gaat van ongeveer 10 centimeter hoger (perceel met huisnummer [naam]) tot maximaal ongeveer 55 centimeter

hoger (perceel met huisnummer) dan de percelen van de burgerlijke partijen (zie stukken 23 tot 29 en 86-105 strafdossier).

1.6. Gelet op het voorgaande, is de rechtbank van oordeel dat er wel degelijk sprake is van het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de bodem, waarbij de aard en de functie van het terrein werd gewijzigd. Vooreerst werd er immers een functionele buffergracht quasi volledig gedempt, hetgeen op zich reeds volstaat om te besluiten dat de aard van het terrein werd gewijzigd. Daarenboven werden de verkavelde percelen met grote hoeveelheden grond aangevuld zodat zij thans niet meer afløpen in de richting van de grensscheiding, doch nagenoeg vlak zijn. Deze aanvulling met grond leidde ertoe dat, daar waar alle thans verkavelde percelen ter hoogte van de scheidingsgracht ongeveer op hetzelfde niveau lagen als de aangrenzende percelen van de burgerlijke partijen, zij thans 10 tot 55 centimeter hoger liggen. Ter zake kan worden verwezen naar de veelzeggende foto's die zich in het strafdossier bevinden (zie stukken 24-27, 92-105 en 126-127 strafdossier). Gelet op het feit dat het achterste gedeelte van het verkavelde perceel vroeger eveneens een bufferfunctie had, heeft deze reliëfwijziging tevens een doorslaggevende invloed op het watersysteem, waardoor ook hier sprake is van een wijziging van de aard van de percelen. Dat de percelen na uitvoering van de werken nog steeds als tuinen bij privé-woningen gebruikt worden en kunnen gebruikt worden, doet geen afbreuk aan het feit dat waar de percelen vroeger afløpen en er zich een buffergracht bevond, de aard en functie van het perceel op heden wel degelijk werd gewijzigd. Ook de stelling dat het feitelijk uitzicht van het perceel niet zou zijn gewijzigd, is feitelijk onjuist: het thans verkavelde perceel liep voor de werken af in de richting van de scheidingsgracht en heeft erna een eerder egaal en vlak uitzicht, ligt hoger dan de percelen van de burgerlijke partijen en de buffergracht werd in zijn geheel teniet gedaan.

Er was geen stedenbouwkundige vergunning voor de uitgevoerde werken voorhanden, wat een inbreuk is op het verbod van artikel 99, § 1, 4° Stedenbouwdecreet 1999, thans 4.2.1, 4° Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, om zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning het reliëf van de bodem aanmerkelijk te wijzigen, onder meer door de bodem aan te vullen, op te hogen, uit te graven of uit te diepen waarbij de aard of de functie van het terrein wijzigt. De inbreuk is voor de rechtbank bewezen.

1.7.1. De eerste, tweede en derde beklaagde stellen in hun ter terechtzittingen van 15.10.2014 en 19.11.2014 neergelegde besluiten dat de hen ten laste gelegde feiten hen niet toerekenbaar zijn.

De feiten van de tenlasteleggingen 2, 3, 4 en 5 zijn naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk bewezen in hun hoofde, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier. Ter zake kan worden verwezen naar

(1) de briefwisseling die in de loop van de maanden februari-maart 2010 werd gevoerd tussen enerzijds het gemeentebestuur van de gemeente en anderzijds de eerste en tweede beklaagde en de eigenaars van de percelen met huisnummers

en (zie stukken 16, 17, 18, 38, 57, 128, 129, 130 en 131 strafdossier); uit de inhoud van deze briefwisseling kan naar het oordeel van de rechtbank worden afgeleid dat er op dit ogenblik op de verkavelde percelen die het voorwerp uitmaken van de dagvaarding reeds een vergunningsplichtige aanmerkelijke reliëfwijziging had plaatsgevonden en dat werd geprobeerd om de daaruit voortvloeiende wateroverlast voor de percelen van de burgerlijke partijen te bestrijden door middel van de oprichting van een waterkeermuur; hieromtrent kon op dat moment echter geen akkoord worden bereikt tussen de verschillende betrokkenen;

(2) de verklaringen van [naam] en van de elfde beklaagde [naam] en zijn echtgenote, de twaalfde beklaagde [naam], dat zij hebben vastgesteld dat er effectief een gedeelte van de naar aanleiding van het uitgegraven van de funderingen en regenwaterputten vrijgekomen aarde op de verkavelde percelen is blijven liggen (zie stukken 73-75 en 167 strafdossier);

(3) het gegeven dat de aarde die werd gebruikt voor de reliëfwijzigingen op de percelen van de woningen met huisnummers [naam] ontegensprekelijk grote hoeveelheden kleiaarde bevatte (zie de stukken 65, 66, 71, 73, 92, 94-104 strafdossier), waaruit kan worden afgeleid dat het aarde betreft die noodzakelijkerwijze afkomstig dient te zijn van diepe graafwerken, zoals bijvoorbeeld het afgraven van grond voor de aanleg van funderingen of voor de plaatsing van regenwaterputten;

(4) de verklaringen van [naam] en zijn vriendin [naam], samen mede-eigenaars van het perceel met huisnummer [naam] dat er bij het uitvoeren van de grondwerken aan de percelen met huisnummers [naam] nooit aarde werd afgevoerd en dat de kleigrond gewoon werd open gevoerd door de eerste beklaagde of haar onderaannemers (zie stukken 68-70 strafdossier);

(5) de verklaringen van [naam] en zijn vriendin [naam], samen eigenaars van het perceel met huisnummer [naam] dat een onderaannemer van de eerste beklaagde de funderingen van hun woning heeft uitgegraven en vervolgens een hoeveelheid aarde heeft afgevoerd; aangezien deze aannemer op een bepaald moment al teveel had afgevoerd volgens het contract dat hij had met de eerste beklaagde, heeft hij de resterende aarde dan maar over de verkaveling verspreid; omdat er ook op zijn perceel teveel aarde overbleef, heeft hijzelf deze afgegraven en vervolgens zeven à acht aanhangwagens met aarde afgevoerd; ook hun tuinaanlegger heeft een hoeveelheid van ongeveer 40 m³ aarde afgevoerd; (zie stukken 80-82 strafdossier)

(6) de verklaringen van de elfde beklaagde [naam] en zijn echtgenote, de twaalfde beklaagde [naam] samen eigenaars van het perceel met huisnummer [naam] dat de grondlaag van hun achtertuin bij de aankoop vooral klei betrof en dat zij er dan maar zelf een kleine laag teelaarde bovenop hebben gelegd; aangezien de achtertuin een verwildering van planten betrof, denken zij niet dat er aarde werd opgevoerd op hun perceel; bij hun burens lag er wel een grote hoop aarde die afkomstig was van het uitgraven van de

funderingen, waarvan de "mensen van " stelden dat er gratis gebruik mocht van gemaakt worden (zie stukken 73-75 straf dossier)

(7) de verklaringen van en zijn echtgenote , samen eigenaars van het perceel met dat zij bij de tuinaanleg vooral kleigrond aantreffen in de bovenste laag en dat zij een gedeelte van deze kleigrond hebben moeten afvoeren vooraleer zij hun tuin konden aanleggen; (zie stukken 71-72 straf dossier)

(8) de verklaring van eigenaar van het perceel met huisnummer dat hij nooit aarde op zijn perceel heeft aangevoerd of weggebracht en dat er in zijn achtertuin duidelijk een kleilaag ligt bovenop de teelaarde (zie stuk 66 straf dossier);

(9) de verklaringen van en mede-eigenaars van het perceel met huisnummer dat er bij de aankoop van hun woning nog verschillende hoopjes aarde in hun achtertuin lagen en dat zij dan zelf maar aarde hebben afgevoerd; voegt hier aan toe dat de eerste beklagde met funderingsaarde de achtergelegen gracht heeft dichtgesmeten; ter hoogte van hun perceel betrof dit echter een relatief kleine gracht, maar bij de overige percelen die het voorwerp uitmaken van de dagvaarding werd er "véél meer opgehoogd"; (zie stukken 67 en 307 straf dossier)

(10) de verklaring van de tiende beklagde, eigenaar van het perceel met huisnummer dat ook op zijn perceel een gedeelte van de kleiaarde afkomstig van de grondwerken bleef liggen, en dat hij zeker drie containers aarde heeft afgevoerd; hij vermoedt dat dit ook zo was op de overige percelen van de verkaveling (zie stuk 78 straf dossier);

(11) de verklaring van de zevende beklagde, architect die stelde dat hij geen kennis had van enige greppel of gracht achteraan de percelen op de verkaveling of deze althans nooit heeft gezien (zie stuk 175 straf dossier), waaruit naar het oordeel van de rechtbank kan worden afgeleid dat de aanvulling van deze buffergracht reeds in het begin van de werken, dus ongeveer tegelijkertijd met de delfwerken voor de funderingen en regenwaterputten, moet zijn gebeurd;

(12) de stukken van het straf dossier, waaronder de verklaringen en e-mails van (zie stukken 37-38 en 106-107 straf dossier), de tweede beklagde (zie stuk 321 straf dossier) en van de negende beklagde (zie stuk 186 straf dossier) en de door deze laatste voorgelegde aannemingsovereenkomst (zie stukken 248-257 straf dossier), waaruit blijkt dat het uitgraven van de funderingen en het plaatsen van de regenwaterputten op de percelen met huisnummers gebeurde door de achtste beklagde die handelde voor rekening van en in opdracht van de eerste beklagde;

(13) de stukken van het straf dossier, waaronder de verklaringen en e-mails van (zie stukken 37-38 en 106-107 straf dossier) en de derde beklagde

(zie stuk 328 strafdossier), waaruit blijkt dat het uitgraven van de funderingen en het plaatsen van de regenwaterputten op de percelen met huisnummers en gebeurde door de eerste beklaagde;

(14) de verschillende contracten die door de eerste beklaagde werden afgesloten met de eigenaars van de percelen met huisnummers tot , waaruit blijkt dat het afvoeren van de uitgegraven grond werd voorzien in de aanneming van het contract van de woning en derhalve ten laste was van de eerste beklaagde (zie stukken 157, 208, 210, 219, 222, 255, 265 en 328 strafdossier);

(15) de verschillende stukken van het strafdossier, waaruit blijkt dat de tweede beklaagde en de derde beklaagde optraden als werfleiders voor de eerste beklaagde met betrekking tot de percelen die het voorwerp uitmaakten van respectievelijk de tenlasteleggingen 2 (derde beklaagde – zie stuk 328 strafdossier) en 3, 4 en 5 (tweede beklaagde – zie stuk 321 strafdossier) en in deze hoedanigheid aanwezig waren op werfvergaderingen (zie stukken 211-213, 216 strafdossier) en opleveringen (zie stukken 197-198 strafdossier) en aannemingsovereenkomsten ondertekenden (zie stukken 248 en 258 strafdossier), zodat derhalve kan worden aangenomen dat zij diegenen waren die de eindverantwoordelijkheid hadden met betrekking tot de correcte afvoer van de naar aanleiding van de delfwerken vrijgekomen kleiארde; overigens verklaarde de derde beklaagde zelf dat zijn taak er onder meer in bestond te controleren of men wat men uitdelfde ook effectief wegvoerde (zie stuk 329 strafdossier).

Gelet op het voorgaande, is de rechtbank bijgevolg van oordeel dat de tuinzones van de percelen met huisnummers en de achter deze percelen liggende buffergracht allen aanmerkelijk werden opgehoogd met kleiארde die afkomstig was van de uitgravingen van de funderingen en waterputten op de verkavelde percelen en dat de eerste, tweede en derde beklaagde hiervoor strafrechtelijk verantwoordelijk zijn.

Het feit dat zowel door de tweede beklaagde als door achtste en negende beklaagde facturen werden voorgelegd met betrekking tot de afvoer van aarde (zie onder meer stukken 268-270 en 325 strafdossier en de door deze partijen ter terechtzitting voorgelegde stukken), doet aan het voorgaande geen afbreuk. Dit gezien enerzijds sommige van deze facturen mogelijks ook van een andere werf afkomstig kunnen zijn, hetgeen zeer realistisch is gezien de beklaagden ongetwijfeld meerdere werven tegelijkertijd beheren, en er anderzijds, in het geval deze facturen wel degelijk allen van deze werf afkomstig zouden zijn, deze facturen niet uitsluiten dat er nog andere, niet-afgevoerde, kleiארde ter plaatse zou zijn gebleven. Het is immers plausibel dat, zoals door de verdediging van de tiende, elfde en twaalfde beklaagde in hun besluiten wordt gesteld, er, gelet op de kleiachtige samenstelling van de ondergrond, voor het aanleggen van de funderingen dieper diende te worden gedolven dan zoals in het bestek voorzien, hetgeen uiteraard een bijkomende hoeveelheid af te voeren kleiארde met zich meebracht.

Ook het feit dat sommige van de nieuwe eigenaars van deze percelen achteraf, tijdens het aanleggen en nivelleren van hun respectievelijke tuinen, deze kleiaarde nog hebben vermengd en soms zelfs aangevuld met teelaarde mogelijks afkomstig van de aanleg van hun oprit of terras, doet aan het voorgaande geen afbreuk. Op dit moment was het misdrijf van illegale reliëfwijziging immers reeds voltooid.

Vervolgens doet ook het feit dat er op het ogenblik van de ingebruikname door de bewoners van het perceel met huisnummer _____ namelijk 23.12.2010, reeds enige begroeiing was op hun perceel aan het bovenstaande geen afbreuk, dit gezien uit de foto's van het strafdossier blijkt dat dit perceel louter begroeid was met snelgroeïende grassen en andere wilde planten en onkruid, die slechts enkele weken tot maanden nodig hebben om een aanzienlijke hoogte te bereiken.

Tot slot merkt de rechtbank nog op dat de door de verdediging van verscheidene beklaagden gemaakte vergelijking met het perceel met huisnummer _____ waarmee het perceel dat het voorwerp uitmaakt van de tenlastelegging 2 een koppelwoning deelt en voor welke reliëfwijziging enkel de tiende beklaagde _____ werd vervolgd in de tenlastelegging 1, niet geheel opgaat. Dit gezien de hellingsgraad van en de buffergracht achter dit perceel, dat het eerste perceel van de verkaveling betreft en derhalve op de rand van de reeds hoger vermelde "komvorm" lag, in vergelijking met de overige percelen relatief beperkt was. Het is dan ook zeer plausibel dat de beklaagden het niet noodzakelijk vonden om dit perceel en de er aan grenzende buffergracht niet of slechts beperkt op te hogen met de kleiaarde van de funderingswerken.

1.7.2. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de eerste beklaagde.

Deze vennootschap heeft doelbewust nagelaten vooraf een stedenbouwkundige vergunning aan te vragen voor de aanmerkelijke reliëfwijzigingen die het voorwerp uitmaken van de tenlasteleggingen 2, 3, 4 en 5.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Zoals supra reeds werd uiteengezet, blijkt uit de gegevens van het strafdossier dat de tweede en derde beklaagde werfleiders waren bij de eerste beklaagde en in het kader van deze bevoegdheid verantwoordelijk waren voor de werken die het voorwerp uitmaken van de tenlasteleggingen 2 (derde beklaagde) en 3, 4 en 5 (tweede beklaagde). Zij hadden

derhalve binnen deze bevoegdheid beslissingsmacht en hebben bijgevolg ook doelbewust de beslissing genomen om de misdrijven te plegen.

Zij pleegden de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat zij konden weten dat zij misdrijven pleegden, en willens, in de zin dat zij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kunnen beroepen. De tweede en derde beklaagde kunnen dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Tot slot zijn ook de verzwarende omstandigheden bewezen in hoofde van de eerste, tweede en derde beklaagde, die allen beroepshalve in de onroerend goed-sector actief zijn en overigens de misdrijven in het kader van deze activiteiten gepleegd hebben.

1.8.1. Ook de vierde en vijfde beklaagde stellen in hun ter terechtzittingen van 15.10.2014 en 19.11.2014 neergelegde besluiten dat de hen ten laste gelegde feiten hen niet toerekenbaar zijn.

De feiten van de tenlasteleggingen 3, 4 en 5 zijn naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk bewezen in hoofde van de vierde en vijfde beklaagde, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier. Ter zake kan vooreerst worden verwezen naar supra onder randnummer 1.7.1. werd gesteld met betrekking tot de eerste, tweede en derde beklaagde en mutatis mutandis kan worden overgenomen met betrekking tot de vierde en vijfde beklaagde.

Daarnaast kan in het bijzonder met betrekking tot de vierde en vijfde beklaagde nog worden gewezen op het feit dat zij als toezichthoudende architecten overeenkomstig hetgeen bepaald in artikel 4 van de Architectenwet van 20 februari 1939 belast waren met het toezicht en de controle over de uitgravingen van de funderingen en regenwaterputten van de percelen met huisnummers en . In deze hoedanigheid dienden zij tevens controle uit te oefenen omtrent hetgeen er vervolgens met de hierdoor vrijgekomen kleiaarde gebeurde. In het bijzonder wanneer zij merkten, hetgeen zij ongetwijfeld gedaan hebben gelet op hun toezichts- en controlebevoegdheid en de regelmatige werfvergaderingen ter plaatse (zie stuk 170 strafdossier), dat deze aannemers deze aarde niet naar een erkende stortplaats brachten maar deze ter plaatse onder meer gebruikten om zonder stedenbouwkundige vergunning de grond aanmerkelijk op te hogen en om een bestaande buffergracht te dichten, hadden zij de plicht deze aannemers te wijzen op het illegaal karakter van deze handelingen en hen desgevallend aan te manen deze handelingen te staken of de verdere samenwerking met hen stop te zetten tot zolang deze misdrijven niet werden geregulariseerd. Ook de niet-naleving van een verplichting tot het uitoefenen van toezicht kan immers strafbare deelneming door onthouding opleveren (lees en vergelijk: Cass. 15 december 2009, AR P.07.1543.N; Cass. 28 september 2010, AR P.10.0099.N)

Gelet op het voorgaande, kan de rechtbank dan ook geen geloof hechten aan de verklaring van de vijfde beklaagde, die hij trouwens pas op 10.05.2012 aflegde, dat hij enerzijds geen enkel idee heeft naar waar de overtollige kleiaarde werd gevoerd gezien hij nooit enig

afvoerbewijs zou hebben gezien, en anderzijds stelt dat de helling op deze percelen naar beneden toe en de gracht/greppel op de perceelgrens beiden nog steeds aanwezig waren op het ogenblik van de oplevering (zie stuk 170 strafdossier).

1.8.2. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de vierde beklaagde

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft deze vennootschap doelbewust meegewerkt aan het uitvoeren van een wederrechtelijke reliëfwijziging zonder dat hiervoor voorafgaandelijk een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier, in het bijzonder zijn eigen verklaring (zie stuk 170 strafdossier), blijkt dat de vijfde beklaagde verantwoordelijke architect is binnen de vierde beklaagde en de beslissingsmacht had en ook doelbewust de beslissing nam om de misdrijven te plegen.

Hij pleegde de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen.

De vijfde beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Tot slot zijn ook de verzwarende omstandigheden bewezen in hoofde van de vierde en vijfde beklaagde, die allen architect zijn en derhalve beroepshalve in de onroerend goed-sector actief zijn en overigens de misdrijven in het kader van deze activiteiten ook gepleegd hebben.

1.9.1. De zesde en zevende beklaagde stellen in hun ter terechtzittingen van 15.10.2014 en 19.11.2014 neergelegde besluiten eveneens dat de hen ten laste gelegde feiten hen niet toerekenbaar zijn.

De feiten van de tenlastelegging 2 zijn naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk bewezen in hoofde van de zesde en zevende beklaagde, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier. Ter zake kan vooreerst worden verwezen naar supra onder randnummer 1.7.1. werd gesteld met betrekking tot de eerste, tweede en derde beklaagde en mutatis mutandis kan worden overgenomen met betrekking tot de zesde en zevende beklaagde.

Daarnaast kan in het bijzonder met betrekking tot de zesde en zevende beklaagde nog worden gewezen op het feit dat zij als toezichthoudende architecten overeenkomstig hetgeen bepaald in artikel 4 van de Architectenwet van 20 februari 1939 belast waren met het toezicht en de controle over de uitgravingen van de funderingen en regenwaterputten van de percelen met huisnummers en . In deze hoedanigheid dienden zij tevens controle uit te oefenen omtrent hetgeen er vervolgens met de hierdoor vrijgekomen kleiaarde gebeurde. In het bijzonder wanneer zij merkten, hetgeen zij ongetwijfeld gedaan hebben gelet op hun toezichts- en controlebevoegdheid en de regelmatige werfvergaderingen ter plaatse (zie stukken 174-175 strafdossier), dat deze aannemer deze aarde niet naar een erkende stortplaats bracht maar deze ter plaatse onder meer gebruikte om zonder stedenbouwkundige vergunning de grond aanmerkelijk op te hogen en om een bestaande buffergracht te dichten, hadden zij de plicht deze aannemer te wijzen op het illegaal karakter van deze handelingen en haar desgevallend aan te manen deze handelingen te staken of de verdere samenwerking met haar stop te zetten tot zolang deze misdrijven niet werden geregulariseerd. Ook de niet-naleving van een verplichting tot het uitoefenen van toezicht kan immers strafbare deelneming door onthouding opleveren (lees en vergelijk: Cass. 15 december 2009, AR P.07.1543.N; Cass. 28 september 2010, AR P.10.0099.N)

Gelet op het voorgaande, kan de rechtbank dan ook geen geloof hechten aan de verklaring van de zevende beklaagde, die hij trouwens pas op 21.05.2012 aflegde, dat hij vermoedt dat alle aarde van de delfwerken onmiddellijk werd afgevoerd, doch dit niet met honderd procent zekerheid kan zeggen (zie stuk 174 strafdossier).

1.9.2. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de zesde beklaagde
thans

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft deze vennootschap doelbewust meegewerkt aan het uitvoeren van een wederrechtelijke reliëfwijziging zonder dat hiervoor voorafgaandelijk een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het strafdossier, in het bijzonder zijn eigen verklaring (zie stuk 174 strafdossier), blijkt dat de zevende beklaagde medezaakvoerder en verantwoordelijke architect is binnen de zesde

beklaagde en de beslissingsmacht had en ook doelbewust de beslissing nam om de misdrijven te plegen.

Hij pleegde de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen. De zevende beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Tot slot zijn ook de verzwarende omstandigheden bewezen in hoofde van de zesde en zevende beklaagde, die allen architect zijn en derhalve beroepshalve in de onroerend goed-sector actief zijn en overigens de misdrijven in het kader van deze activiteiten ook gepleegd hebben.

1.10.1. Ook de achtste en negende beklaagde stellen in hun ter terechtzittingen van 15.10.2014 en 19.11.2014 neergelegde besluiten dat de hen ten laste gelegde feiten hen niet toerekenbaar zijn.

De feiten van de tenlasteleggingen 3, 4 en 5 zijn naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk bewezen in hoofde van de achtste en negende beklaagde, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier. Ter zake kan worden verwezen naar supra onder randnummer 1.7.1. werd gesteld met betrekking tot de eerste, tweede en derde beklaagde en mutatis mutandis kan worden overgenomen met betrekking tot de achtste en negende beklaagde. Als onderaannemer verantwoordelijk voor de ruwbouwwerken, dus ook van de funderings- en regenwaterputwerken, zijn zij, samen met de hoofdaannemer, de architecten en de werfleiders, strafrechtelijk aansprakelijk voor de illegale functiewijzigingen die met de door deze werken vrijgekomen aarde werden gepleegd.

1.10.2. Krachtens artikel 5 Strafwetboek (Sw) is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

De gepleegde misdrijven hebben een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel of de waarneming van de belangen van de achtste beklaagde

Zoals hierboven reeds werd uiteengezet, heeft deze vennootschap doelbewust meegewerkt aan het uitvoeren van een wederrechtelijke reliëfwijziging zonder dat hiervoor voorafgaandelijk een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd.

Cumulatie in de vervolging van rechtspersoon en natuurlijke persoon is mogelijk. Wanneer de geïdentificeerde natuurlijke persoon het misdrijf wetens en willens heeft gepleegd, dan kan hij samen met de rechtspersoon veroordeeld worden (art. 5, tweede lid, Sw.).

Uit het dossier, in het bijzonder zijn eigen verklaring (zie stuk 186 strafdossier), blijkt dat de negende beklaagde zaakvoerder en verantwoordelijke is binnen de achtste beklaagde en de beslissingsmacht had en ook doelbewust de beslissing nam om de misdrijven te plegen.

Hij pleegde de fout wetens en willens. Wetens in de zin dat hij kon weten dat hij misdrijven pleegde, en willens, in de zin dat hij zich niet op een rechtvaardigingsgrond kan beroepen.

De negende beklaagde kan dus samen met de rechtspersoon worden vervolgd en veroordeeld.

Tot slot zijn ook de verzwarende omstandigheden bewezen in hoofde van de achtste en negende beklaagde, die allen aannemer zijn en derhalve beroepshalve in de onroerend goed-sector actief zijn en overigens de misdrijven in het kader van deze activiteiten ook gepleegd hebben.

1.11. Ook de tiende beklaagde stelt in zijn ter terechtzittingen van 15.10.2014 en 19.11.2014 neergelegde besluiten dat de hem ten laste gelegde feiten hem niet toerekenbaar zijn.

De feiten van de tenlastelegging 1 zijn naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk bewezen in hoofde van de tiende beklaagde, gelet op de inhoud van de diverse stukken van het strafdossier. Ter zake kan worden verwezen naar supra onder randnummer 1.7.1. werd gesteld met betrekking tot de eerste, tweede en derde beklaagde en mutatis mutandis kan worden overgenomen met betrekking tot de tiende beklaagde. Daarenboven kan ter zake worden verwezen naar zijn eigen verklaring, waarin hij toegaf de gracht die zich achter zijn perceel bevond, waarvan hij dacht dat het een "bezinkingsgracht" was, te hebben gedicht om zijn tuin aan te leggen (zie stuk 78 strafdossier). Door deze functionele buffergracht te dichten heeft hij de aard en de functie van het terrein uiteraard gewijzigd.

1.12. Ook de elfde en tweede beklaagde stellen tot slot in hun ter terechtzittingen van 15.10.2014 en 19.11.2014 neergelegde besluiten dat de hen ten laste gelegde feiten hen niet toerekenbaar zijn.

De feiten omschreven in de tenlastelegging 5 zijn naar het oordeel van de rechtbank inderdaad niet bewezen in hoofde van de elfde en twaalfde beklaagde, minstens blijft dienaangaande een redelijke twijfel bestaan die in het voordeel van de beklaagden moet worden weerhouden.

Dit gezien uit de gegevens van het strafdossier en de door hun verdediging neergelegde stukken blijkt dat zij slechts sinds 08.01.2010 eigenaar zijn van de woning in de
en er daarenboven pas op 23.12.2010 hun intrek hebben genomen. In deze omstandigheden kunnen zij zich bijgevolg niet schuldig hebben gemaakt aan de feiten, die zich volgens het openbaar ministerie hebben voorgedaan "in de periode van 01.01.2009 tot 31.12.2009". Daarenboven, voor zover zou kunnen worden aangenomen dat zij al enige reliëfwijziging hebben doorgevoerd nadat zij eigenaar werden van het onroerend goed, stelt

de rechtbank vast dat uit de gegevens van het strafdossier blijkt dat zij enkel een "kleine laag teelaarde" (zie stuk 73 strafdossier) hebben gelegd bovenop de grondlaag die vooral uit kleiaarde bestond. Deze handeling, die zeer beperkt is en louter kadert in de tuinaanleg, kan op zich bezwaarlijk als een "aanmerkelijke" reliëfwijziging worden aanzien.

2. Straf

2.1. De bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen zijn in hoofde van de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste, negende en tiende beklagde met elkaar verbonden door eenheid van misdadig opzet, zodat overeenkomstig artikel 65 lid 1 strafwetboek slechts één straf dient opgelegd te worden.

2.2. Krachtens artikel 146 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening en artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen alleen in hoofde van een natuurlijke persoon, en, ingevolge art. 7bis en 41bis §1 Strafwetboek met een geldboete van 500 tot 800.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

Gelet op de verzwarende omstandigheid zijn de minimumstraffen echter een gevangenisstraf van 15 dagen en/of een geldboete van 2.000 euro in hoofde van een natuurlijke persoon, en een geldboete van 2.000 euro in hoofde van de rechtspersoon.

2.3. Ter zitting van 14.10.2014 verzocht de tiende beklagde om hem de gunst van de opschorting van de uitspraak, waaromtrent het openbaar ministerie een gemotiveerd negatief advies verleende.

Er zijn naar het oordeel van de rechtbank wel degelijk redenen om in te gaan op dit verzoek; beklagde verkeert in de wettelijke voorwaarden: hij heeft nog geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden ondergaan en de feiten zijn niet van dien aard dat zij bestraft moeten worden met een hoofdgevangenisstraf van meer dan vijf jaar correctionele hoofdgevangenisstraf of een zwaardere straf.

Vooraf is de rechtbank van oordeel dat een bestraffing de sociale reclassering van de beklagde in het gedrang kan brengen op een wijze die niet in verhouding staat tot de ernst der feiten.

Tot slot stelt de rechtbank vast dat beklagde nog over een blanco gerechtelijk verleden beschikt.

De beklagde dient wel verplicht te worden tot betaling van de bijzondere vergoeding opgelegd in uitvoering van artikel 71 van de wet van 28 juli 1992 en het K.B. van 29 juli 1992 tot wijziging van artikel 91 van het K.B. van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, gewijzigd bij K.B. van 23 december 1993, en

die thans overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het K.B. van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie wordt bepaald op 25 euro : lees en vergelijk Cass., 18.5.1994, A.C., 1994, 496.

2.4. De rechtbank gaat daarentegen niet op de vraag van de eerste, tweede, derde, vierde, vijfde, zesde, zevende, achtste en negende tiende beklaagde om hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen.

Vooreerst houdt de rechtbank hierbij rekening met het gegeven dat deze beklaagde de feiten in professioneel verband gepleegd hebben en handelden uit winstbejag. Zij stelden hun eigen economisch belang boven het belang van de aangrenzende burens en het belang dat de gemeenschap heeft bij het behoud van een goede ruimtelijke ordening.

Tevens wordt rekening gehouden met het feit dat de beklaagden door te handelen in strijd met de stedenbouwkundige reglementering de concurrentie vervalst hebben met bedrijven die wel de nodige inspanningen doen om deze reglementering wel na te leven.

De beklaagden hebben doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouwmisdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete moet duidelijk maken dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen en niet enkel de baten maar ook de kosten van hun activiteiten moet dragen. Ze moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde geldboeten aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

Tevens wordt rekening gehouden met het strafverleden van de beklaagden, in het bijzonder het feit dat nog geen enkele van de beklaagden in het verleden reeds werd veroordeeld door de correctionele rechtbank. Zij verkeren derhalve in de wettelijke voorwaarden voor uitstel zoals bepaald in artikel 8 § 1 van de wet van 29.06.1964.

De beklaagden moeten een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

3. Wat betreft de geldboetes

Wat de geldboete betreft wijst de Rechtbank er op dat het bedrag van de strafrechtelijke geldboete met ingang van 1 januari 2012 dient verhoogd te worden met vijftig opdecimes ingevolge artikel 1 van de wet dd. 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie, doch op het ogenblik van de feiten dienden deze geldboeten met vijfenveertig opdecimes verhoogd te worden, zodat conform artikel 2 lid twee Sw. de mildste strafwet dient toegepast te worden, nl. de geldboete verhoogd met het aantal opdecimes zoals in voege op het ogenblik van de feiten.

4. Wat betreft het gevorderde stedenbouwkundig herstel

4.1. Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente vorderde op 23.12.2011 om bouw- en aanpassingswerken uit te voeren, te weten:

"Ten opzichte van de achterperceelsgrens van de loten 1 tot 5, worden de geplaatste afsluiting weggenomen en verplaatst, één meter naar binnen. De afsluitingen kunnen geplaatst worden bovenop een keermuur die het niveauverschil kan ondervangen. De vrijgekomen ruimte tussen de nieuwe afsluiting en de perceelsgrens moet ingericht worden als buffergracht (al dan niet op gevuld met waterdoorlatende materialen) met op de grond van de gracht een drain die kan instaan voor de vertraagde afvoer. Deze afvoer moet een aansluiting vinden naar de regenwaterafvoer in de zijarm van de over (onder de grond) van een van de loten in de verkaveling."

Dit alles binnen een termijn van zes maanden en onder verbeurte van een dwangsom van 250,00 euro per dag vertraging in het herstel.

Per brief van 13.12.2011 heeft de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zich aangesloten bij deze herstellvordering.

Op 24.02.2012 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

4.2. De herstellvordering werd afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

De herstellvordering wordt derhalve opgelegd zoals gevorderd.

Het feit dat de beklaagden opwerpen thans geen zeggenschap meer te hebben omtrent de percelen die het voorwerp uitmaken van de herstellvordering, is hierbij uiteraard van geen enkel belang. Dit gezien de herstelmaatregel dient te worden gezien als een bijzondere vorm van de teruggave in de zin van artikel 44 Sw. Uit deze kwalificatie volgt dat, met toepassing van artikel 50, eerste lid, Sw., alle wegens eenzelfde stedenbouwmisdrijf veroordeelde (mede)daders hoofdelijk tot het voldoen van de bevolen herstelmaatregel zijn gehouden. (lees en vergelijk: G. DEBERSAQUES, Handhaving, in: Handboek ruimtelijke ordening en stedenbouw, B. HUBEAU en W. VANDEVYVERE (ed.), Die Keure, 2004, p. 860)

Gelet op de omvang van de werken wordt de termijn van uitvoering bepaald op 6 maanden.

4.3. Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

De door het bestuur en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde dwangsom van 250,00 euro per dag moet per beklagde worden opgelegd nu uit het straf dossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelden zelf de veroordeling tot het herstel nakomen gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om bouw- en aanpassingswerken uit te voeren en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

**Om deze redenen,
De Rechtbank,
wijzende op tegenspraak**

Verbeter de dagvaarding zoals voormeld.

1. Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 2, 3, 4 en 5 bewezen in hoofde van

Veroordeelt wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een effectieve geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

2. Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 3, 4 en 5 bewezen in hoofde van

Veroordeelt wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 200,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 1.100,00 euro EFFECTIEF, mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke misdaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

3. Verklaart de feiten van de tenlastelegging 2 bewezen in hoofde van

Veroordeelt wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlastelegging tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 200,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 1.100,00 euro EFFECTIEF, mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de

wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

4. Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 3, 4 en 5 bewezen in hoofde van

Veroordeelt wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de veroordeelde in de wettelijke voorwaarden voor uitstel verkeert zoals bepaald in artikel 8 § 1 van de wet van 29.06.1964, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 500,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 2.750,00 euro EFFECTIEF.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

5. Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 3, 4 en 5 bewezen in hoofde van

Veroordeelt wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlastelegging tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 200,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 1.100,00 euro EFFECTIEF, mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

6. Verklaart de feiten van de tenlastelegging 2 bewezen in hoofde van
, thans

Veroordeelt

thans

wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de veroordeelde in de wettelijke voorwaarden voor uitstel verkeert zoals bepaald in artikel 8 § 1 van de wet van 29.06.1964, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 500,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 2.750,00 euro EFFECTIEF.

Verplicht

thans

, tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht

thans

tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

7. Verklaart de feiten van de tenlastelegging 2 bewezen in hoofde van

Veroordeelt

wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de

voormelde tenlastelegging tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 200,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 1.100,00 euro EFFECTIEF.

mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

8. Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 3, 4 en 5 bewezen in hoofde van

Veroordeelt **wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlasteleggingen tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.**

Aangezien de veroordeelde in de wettelijke voorwaarden voor uitstel verkeert zoals bepaald in artikel 8 § 1 van de wet van 29.06.1964, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 1.000,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 5.500,00 euro EFFECTIEF.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

9. Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen 3, 4 en 5 bewezen in hoofde van

Veroordeelt wegens de gezamenlijk bewezen verklaarde feiten van de voormelde tenlastelegging tot een geldboete van 2.000,00 euro, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 11.000,00 euro, met uitstel zoals hierna bepaald.

Aangezien de straf niet meer dan vijf jaar gevangenis bedraagt, de betrokkene nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, de opgelegde straf een voldoende waarschuwing zal uitmaken om het plegen van andere of analoge misdrijven te voorkomen, gelast dat de tenuitvoerlegging van bovenstaande geldboete zal uitgesteld worden voor de duur van drie jaar, ter uitzondering van 200,00 euro effectief, wettelijk te verhogen met 45 opdecimes, hetzij x 5,5, en aldus gebracht op 1.100,00 euro EFFECTIEF, mits de veroordeelde gedurende de proeftijd geen veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van méér dan zes maanden zonder uitstel oploopt.

Zegt dat bij gebreke aan betaling binnen de wettelijke termijn de uitgesproken effectieve geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 20 dagen.

Zegt dat bij eventuele uitvoerbaarheid van het deel van de geldboete dat met uitstel van tenuitvoerlegging is opgelegd, en bij gebrek aan betaling van deze geldboete binnen de wettelijke termijn, dit deel van de geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Verplicht tot betaling van eenmaal de bijdrage van 25 euro, te verhogen met 50 opdecimes, hetzij 150,00 euro, tot financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, overeenkomstig

artikel 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen en gelet op artikel 1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, zoals laatst gewijzigd door artikel 2 van de wet van 28 december 2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (II).

10. Verklaart de feiten van de tenlastelegging 1 bewezen in hoofde van

Gelast de OPSCHORTING van de uitspraak van veroordeling in hoofde van _____, en dit voor de duur van DRIE JAAR.

Zegt dat voormelde opschorting eventueel herroepbaar wordt ingevolge de modaliteiten van artikel 13 van de wet van 29 juni 1964

Verplicht _____ tot betaling van de bijzondere vergoeding van 51,20 euro opgelegd in uitvoering van het artikel 91 van het K.B. van 28.12.1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

11. Verklaart de feiten van de tenlastelegging 5 niet bewezen in hoofde van

Spreekt _____ vrij en ontslaat hem dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlastelegging zonder kosten.

Laat de kosten ten laste van de Staat.

12. Verklaart de feiten van de tenlastelegging 5 niet bewezen in hoofde van

Spreekt _____ vrij en ontslaat haar dienvolgens van rechtsvervolging uit hoofde van de feiten omschreven van de voormelde tenlastelegging zonder kosten.

Laat de kosten ten laste van de Staat.

Beveelt op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente _____ en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, _____, de herstelmaatregel, zoals hierna bepaald, op de percelen gelegen te

en , kadastraal bekend
uit te voeren:

Ten opzichte van de achterperceelsgrens van de loten tot , worden de geplaatste afsluiting weggenomen en verplaatst, één meter naar binnen. De afsluitingen kunnen geplaatst worden bovenop een keermuur die het niveauverschil kan ondervangen. De vrijgekomen ruimte tussen de nieuwe afsluiting en de perceelsgrens moet ingericht worden als buffergracht (al dan niet op gevuld met waterdoorlatende materialen) met op de grond van de gracht een drain die kan instaan voor de vertraagde afvoer. Deze afvoer moet een aansluiting vinden naar de regenwaterafvoer in de zijarm van de over (onder de grond) van een van de loten in de verkaveling,

en dit binnen een termijn van 6 maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is gegaan.

Zegt voor recht dat op vordering van de gemeente en/of de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door de beklaagden een dwangsom van 250 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van de gemeente , indien het herstel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, op kosten van de veroordeelden.

Veroordeelt

de gerechtskosten, begroot op 891,39 euro.

solidair tot

Overtuigingsstukken

nihil

OP BURGERLIJK GEBIED :

1. Wat betreft de burgerlijke partijstelling van

De tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4 en 5 waarvoor beklaagden veroordeeld werden, hebben schade berokkend aan de burgerlijke partij die dient vergoed te worden.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 24.858,98 euro, méér 1,00 euro provisioneel, meer rente en kosten.

De rechtbank merkt op dat de burgerlijke partij, behalve enkele niet-gedateerde foto's waarop er een onder water gelopen perceel is te zien, slechts drie relevante stukken voorlegt. Dit betreft enerzijds een eenzijdige offerte van 22.02.2014 ten bedrage van 7.706,73 euro wegens tuinwerkzaamheden die volgens hem verband zouden moeten houden met de door hem geleden waterschade en anderzijds twee facturen van de firma van de periode januari-maart 2013, doch waarop geen enkele beschrijving staat omtrent de door deze firma uitgevoerde werken.

Alhoewel de rechtbank aanvaardt dat de doorgevoerde illegale reliëfwijziging ongetwijfeld een negatieve weerslag heeft gehad op de toevoer van oppervlaktewater op het perceel van de burgerlijke partij, is de rechtbank tevens van oordeel dat er enerzijds rekening dient te worden gehouden met het feit dat het perceel van de burgerlijke partij ook in het verleden steeds zeer watergevoelig geweest is en, in geval van hevige regen, geregeld voor een stuk onder water kwam te staan en anderzijds met het gegeven dat de woning van de burgerlijke partij zich toch nog op enige afstand van de illegale ophogingen bevindt.

In deze omstandigheden begroot de rechtbank de door de burgerlijke partij geleden schade, moreel en materieel vermengd, ex aequo et bono op een bedrag van 4.500,00 euro, meer intresten en kosten.

Gelet op het feit dat de rechtbank uiteraard geen schadevergoeding kan toekennen voor toekomstige, potentiële schade, kan bijgevolg wegens deze schade geen provisionele schadevergoeding ten bedrage van 1,00 euro toegekend worden.

2. Wat betreft de burgerlijke partijstelling van de heer en mevrouw en

De tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4 en 5 waarvoor beklagden veroordeeld werden, hebben schade berokkend aan de burgerlijke partijen de heer en mevrouw en die dient vergoed te worden.

De burgerlijke partijen vorderen een schadevergoeding van 8.696,79 euro, méér 1,00 euro provisioneel, meer rente en kosten.

De rechtbank merkt op dat de burgerlijke partijen, behalve enkele niet-gedateerde foto's waarop er een onder water gelopen perceel is te zien, slechts één relevant stuk voorleggen. Dit betreft een eenzijdige offerte van 04.04.2014 ten bedrage van 3.696,79 euro wegens tuinwerkzaamheden die volgens hen verband zouden moeten houden met de door hen geleden waterschade.

Alhoewel de rechtbank aanvaardt dat de doorgevoerde illegale reliëfwijziging ongetwijfeld een negatieve weerslag heeft gehad op de toevoer van oppervlaktewater op het perceel van de burgerlijke partijen, is de rechtbank tevens van oordeel dat er rekening dient te worden gehouden met het feit dat het perceel van de burgerlijke partijen ook in het verleden steeds zeer watergevoelig geweest is en, in geval van hevige regen, geregeld voor een stuk onder water kwam te staan. Ter zake kan onder meer verwezen worden naar stuk 116 van het strafdossier.

In deze omstandigheden begroot de rechtbank de door de burgerlijke partijen geleden schade, moreel en materieel vermengd, ex aequo et bono op een bedrag van 2.750,00 euro, meer intresten en kosten.

Gelet op het feit dat de rechtbank uiteraard geen schadevergoeding kan toekennen voor toekomstige, potentiële schade, kan bijgevolg wegens deze schade geen provisionele schadevergoeding ten bedrage van 1,00 euro toegekend worden.

3. Wat betreft de burgerlijke partijstelling van de heer

De tenlasteleggingen 1, 2, 3, 4 en 5 waarvoor beklaagden veroordeeld werden, hebben schade berokkend aan de burgerlijke partij de heer _____ die dient vergoed te worden.

De burgerlijke partij vordert een schadevergoeding van 9.697,95 euro, méér 1,00 euro provisioneel, meer rente en kosten.

De rechtbank merkt op dat de burgerlijke partij, behalve enkele niet-gedateerde foto's waarop er een onder water gelopen perceel is te zien, slechts één relevant stuk voorlegt. Dit betreft een eenzijdige offerte van 04.04.2014 ten bedrage van 4.697,95 euro wegens tuinwerkzaamheden die volgens hen verband zouden moeten houden met de door hen geleden waterschade.

Alhoewel de rechtbank aanvaardt dat de doorgevoerde illegale reliëfwijziging ongetwijfeld een negatieve weerslag heeft gehad op de toevoer van oppervlaktewater op het perceel van de burgerlijke partij, is de rechtbank tevens van oordeel dat er rekening dient te worden gehouden met het feit dat het perceel van de burgerlijke partij ook in het verleden steeds watergevoelig geweest is en, in geval van hevige regen, geregeld voor een stuk onder water kwam te staan. Daarenboven kan nog verwezen worden naar de stukken 35 en 116

van het strafdossier, alwaar de burgerlijke partij overigens zelf verklaarde dat zijn perceel hoger gelegen is en hij op heden nagenoeg geen wateroverlast heeft.

In deze omstandigheden begroot de rechtbank de door de burgerlijke partij geleden schade, moreel en materieel vermengd, ex aequo et bono op een bedrag van 500,00 euro, meer intresten en kosten.

Gelet op het feit dat de rechtbank uiteraard geen schadevergoeding kan toekennen voor toekomstige, potentiële schade, kan uiteraard wegens deze schade geen provisionele schadevergoeding ten bedrage van 1,00 euro toegekend worden.

Wat betreft de rechtsplegingsvergoeding:

Overeenkomstig artikel 162bis Sv. – ingevoegd bij wet van 21.04.2007 – dient ieder veroordelend vonnis uitgesproken tegen de beklaagde deze eveneens te veroordelen tot het betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger. Wb.

In casu hebben zich meerdere burgerlijke partijen gericht lastens de beklaagden zodat overeenkomstig artikel 1022 Ger. Wb. het bedrag van de rechtsplegingsvergoeding maximum het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen aanspraak kan maken, waarbij de Rechtbank deze rechtsplegingsvergoeding tussen de partijen dient te verdelen.

In casu is de heer _____ gerechtigd om de hoogste rechtsplegingsvergoeding te eisen overeenkomstig artikel 2 van het K.B. van 26.10.2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger. Wb., zijnde de rechtsplegingsvergoeding van 412,50 euro (minimumbedrag), 715,00 euro (basisbedrag) of 1.650,00 euro (maximumbedrag). _____ heeft een rechtsplegingsvergoeding van 2.200,00 euro gevorderd.

Gelet op de omvang van het dossier en het toegekende bedrag komt een maximum rechtsplegingsvergoeding van 1.650,00 euro te verdelen over 3 burgerlijke partijen – zijnde 550,00 euro elk – passend voor.

_____ en _____ dienen derhalve eveneens solidair veroordeeld te worden om aan elk van de voornoemde burgerlijke partijen als rechtsplegingsvergoeding de som van 550,00 euro te betalen.

**OP DEZE GRONDEN, DE RECHTBANK,
Wijzende op tegenspraak,**

Veroordeelt

en solidair
om te betalen ten titel van morele en materiële schadevergoeding aan de burgerlijke partij
de som van 4.500,00 euro, meer de vergoedende rente aan de wettelijke
rentevoet vanaf een gemiddelde datum, door de rechtbank bepaald op 01.07.2009, tot en
met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire rente aan
de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de
eventuele kosten van uitvoering; ontzegt de burgerlijke partij het meer of anders
gevorderde.

Veroordeelt

en
overeenkomstig artikel 162 bis lid 1 van het Wetboek van Strafvordering tot betalen aan de
burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022
Ger.Wtb. begroot door de rechtbank op 550,00 euro. (art. 2 KB 26.10.2007).

Veroordeelt

en solidair
om te betalen ten titel van morele en materiële schadevergoeding aan de burgerlijke
partijen en , de som van 2.750,00 euro, meer de
vergoedende rente aan de wettelijke rentevoet vanaf een gemiddelde datum, door de
rechtbank bepaald op 01.07.2009, tot en met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis,
meer de gerechtelijke moratoire rente aan de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden
tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering; ontzegt de
burgerlijke partij het meer of anders gevorderde.

Veroordeelt

en
overeenkomstig artikel 162 bis lid 1 van het Wetboek van Strafvordering tot betalen aan de
burgerlijke partijen en van de
rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.Wtb. begroot door de rechtbank op
550,00 euro. (art. 2 KB 26.10.2007).

Veroordeelt

en solidair
om te betalen ten titel van morele en materiële schadevergoeding aan de burgerlijke partij
de som van 500,00 euro, meer de vergoedende rente aan de wettelijke
rentevoet vanaf een gemiddelde datum, door de rechtbank bepaald op 01.07.2009, tot en
met de dag voorafgaand aan onderhavig vonnis, meer de gerechtelijke moratoire rente aan

de wettelijke rentevoet op dit alles vanaf heden tot de dag der integrale betaling, meer de eventuele kosten van uitvoering; ontzegt de burgerlijke partij het meer of anders gevorderde.

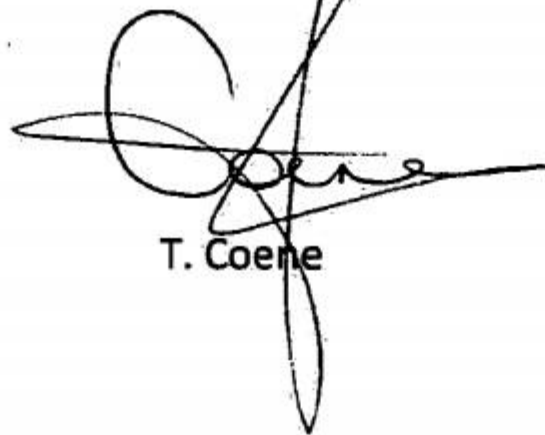
Veroordeelt

en
overeenkomstig artikel 162 bis lid 1 van het Wetboek van Strafvordering tot betalen aan de burgerlijke partij van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Ger.Wtb. begroot door de rechtbank op 550,00 euro. (art. 2 KB 26.10.2007).

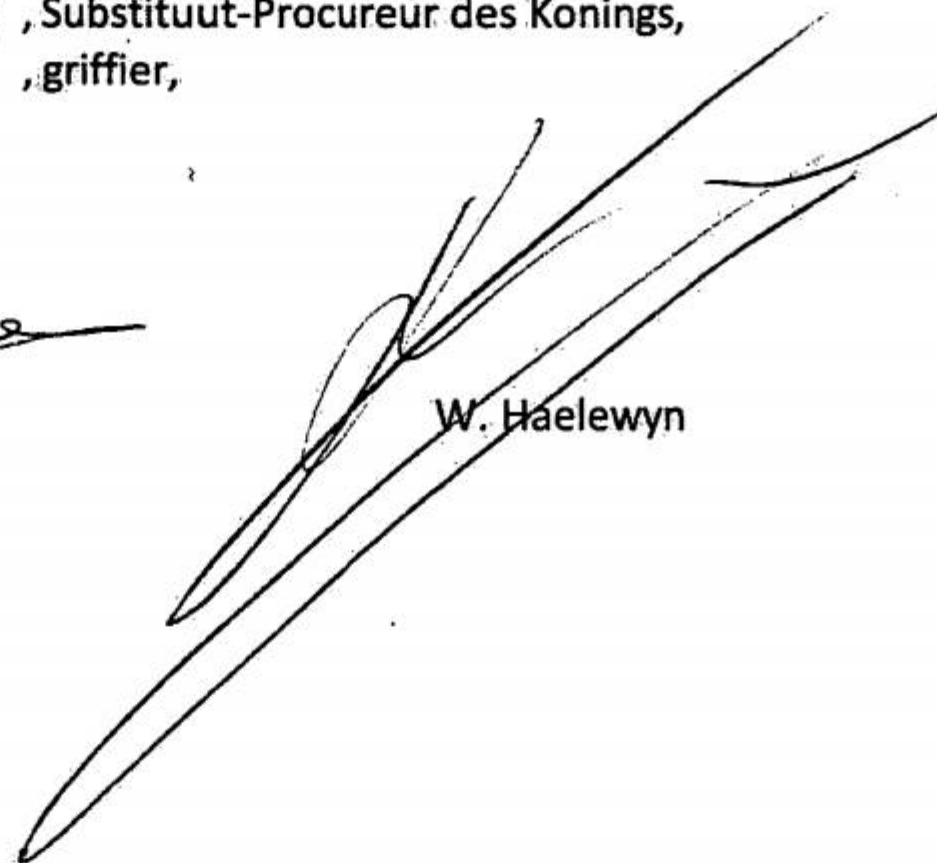
Overeenkomstig artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek Strafvordering worden de (overige) burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Aldus uitgesproken te Kortrijk , in het gerechtsgebouw, in de openbare zitting van de TWAALFDE KAMER, op heden zeventien december tweeduizend en veertien.

Aanwezig : W. Haelewyn , alleenzetelend rechter,
F. Desmet , Substituut-Procureur des Konings,
T. Coene , griffier,

T. Coene

W. Haelewyn